

Inteligenta Artificiala: Tema 1 – Sokoban

-Seria CC-

Nume: Calu Andrei-Daniel

Grupa: 332CC

-> Jurnalizarea ideilor pentru euristicile folosite în cei 2 algoritmi:

Note: In general, analiza asupra euristicilor am realizat-o prin algoritmul Simulated Annealing, incat a fost primul implementat (cu ajutorul variantei de la laborator).

>Misplaced: Am inceput rezolvarea temei folosind euristica Misplaced, anume evaluarea fiecărei stări era egală cu numărul de cutii ce nu se aflau pe poziții finale. După modificarea parametrilor pentru Sim Annealing, în special rata de cooling la 0.9999 pentru a oferi mai mult timp de explorare algoritmului, am reușit să obțin o rată de succes de 100% în rezolvarea hărților, însă, numărul de stări explorate era foarte mare.

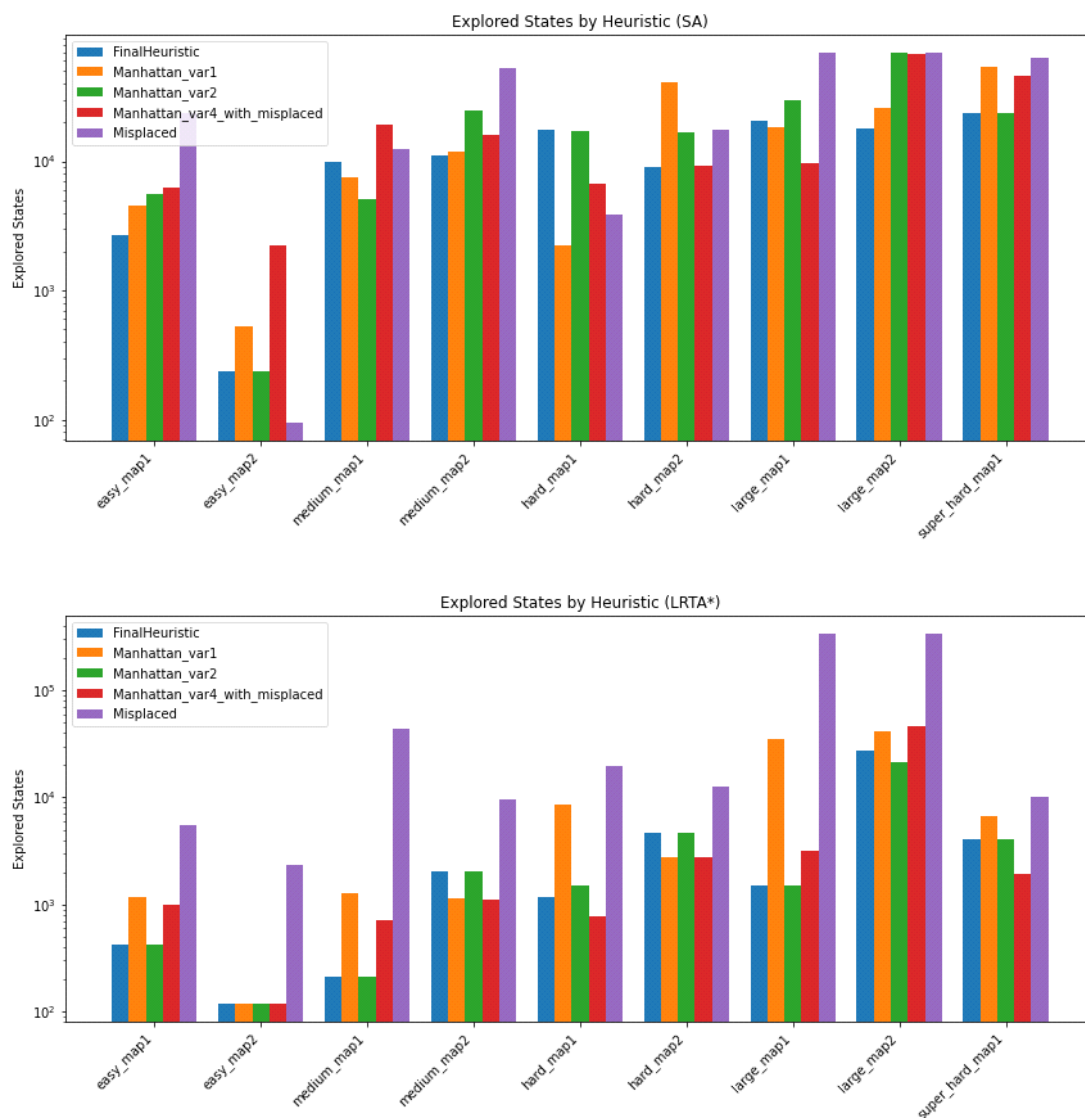
>Manhattan_var1: Pentru îmbunătățirea performanței am decis să utilizez altă euristica, anume suma distanțelor Manhattan de la fiecare cutie la cel mai apropiat punct final, astfel încât să pot evalua și stările intermediare, în care se încearcă deplasarea cutiilor către o soluție. Alegerea distanței Manhattan în loc de cea Euclidiană a fost motivată de faptul că toate entitățile jocului se pot deplasa doar sus/jos/stanga/dreapta, nu și pe diagonală, așa că am decis că nu e necesară și implementarea unei euristici cu distanța Euclidiană. În mare parte a hărților, analiza euristicii a decurs așa cum mă așteptam: numărul de stări explorate prin Simulated Annealing era mai mic acum decât prin utilizarea euristicii Misplaced. Totuși, nu a fost cazul peste tot, lucru la care nu mă așteptam, dar cred că s-a întâmplat acest lucru deoarece nu țineam cont de pozițiile barierelor spre pozițiile finale.

>Manhattan_var2: Încât în varianta anterioară puteam să apreciez exclusiv stări în care cutiile erau mutate, am decis să adăug la costul total și distanța Manhattan de la player la cea mai apropiată cutie, pentru a ști în ce direcție să se îndrepte spre una (scopul fiind de a le muta în poziții finale). Am analizat rezultatele, iar efectul a fost negativ: existau hărți pentru care nu se găsea soluție și hărți cu număr de pași mai mare decât anterior. Ca urmare, am decis să adăug această valoare ponderată (distanța player->cutie / 10), încât să prioritizez mutarea cutiilor, iar, doar în caz de tie-braker (nici o cutie nu e mutată în starea următoare) să iau starea în care player-ul se apropie de o cutie. Rezultatul a fost unul mai bun: Toate hărțile au primit o soluție, iar, în unele hărți, numărul de stări explorate a fost mai mic decât prin varianta anterioară de euristica.

>Manhattan final: În încercarea de a minimiza numărul mișcărilor de pull, am adăugat în euristica o verificare pentru deadlock: dacă o cutie este blocată '(up or down) and (left or right)', atunci am ajuns la un colt/deadlock și jocul trebuie resetat. Astfel, atribui stării o valoare estimativă infinită, pentru a nu fi aleasă niciodată. Întâial, am decis să verific colturile

formate atat din peretii hartii, cat si din alte cutii sau bariere (blocuri prin care nu se poate trece). Totusi, comportamentul algoritmului SA a fost neasteptat, returnand harti pentru care nu a gasit solutii, sau harti pentru care a gasit solutii in mai multi pasi. Ca urmare, am ales o varianta mai permisiva, verificand doar deadlock-uri formate din colturile hartii. Rezultatul a fost unul mai bun. Dupa parerea mea, motivul esecului initial apare din cauza miscarilor de pull prea reduse in acea abordare, acestea putand oferi o solutie corecta mai rapid.

>Manhattan_var4: Dupa ce am vazut ca pot aparea multe comportamente neasteptate in incercarea de a face o euristica mai buna, am decis sa incerc si sa o fac mai slaba cu gandul ca poate oferi un rezultat mai bun. In Manhattan final, am inlocuit suma distantelor de la fiecare cutie la cel mai apropiat final cu Misplaced (numarul de cutii in pozitii nefinale). Totusi, utilizarea acestei euristici a avut un rezultat destul de slab, dupa cum ma asteptam, neavand nici macar rata de 100% succes. Astfel, am decis sa pastrez varianta anterioara de euristica.

-> Optimizări realizate pentru cei doi algoritmi:

>Simulated Annealing: (Suport: laborator)

- In loc de utilizarea functiei Softmax, am decis ca la fiecare pas sa aleg o mutare random din lista de mutari posibile, dupa care sa o aplic starii curente si sa verific daca va fii acceptata (e mai buna decat cea precedenta sau nimereste probabilitatea). Astfel, algoritmul poate scapa mai usor din minime locale slabe, si, in special, evauleaza un singur vecin la fiecare pas, numarul de stari construite fiind egal cu numarul de iteratii.

- In plus, dupa un anumit numar de iteratii (4800, ales prin incercari repetate), daca algoritmul nu a gasit o noua stare minima fata de ultima, se intoarce la aceasta, incat se presupune ca merge pe un drum gresit. (Restart cu threshold)

- Nu reprezinta intocmai o optimizare, insa am adaugat un seed 42 pentru a genera aceleasi rezultate la fiecare rulare a algoritmului (avand in vedere alegerile random).

>LRTA*: (Suport: curs 3)

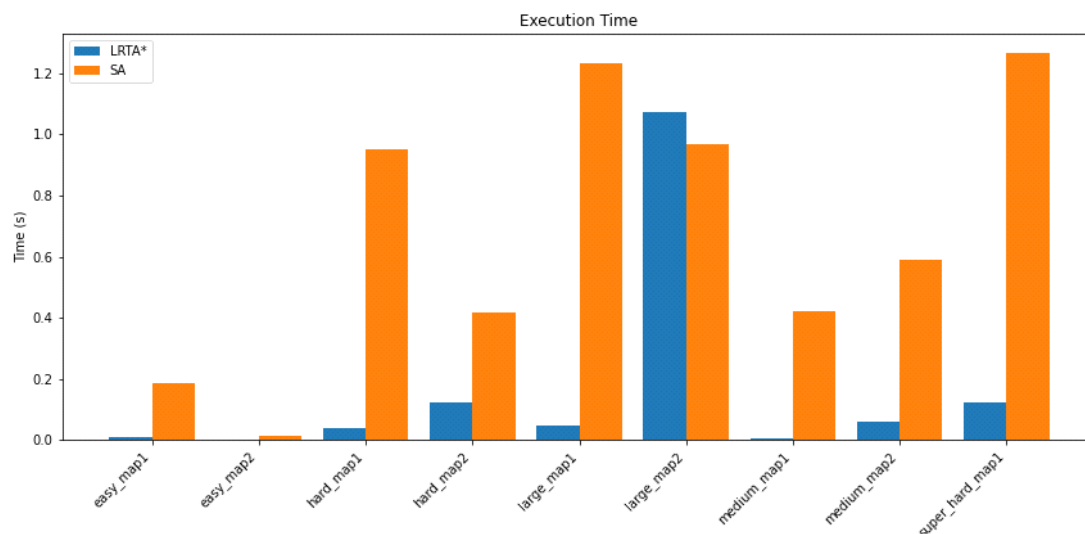
- Nu am realizat nicio optimizare in cadrul acestui algoritm. L-am implementat cu ajutorul pseudocodului oferit drept suport, in curs.

-> Comparatia între cei doi algoritmi, pe baza euristicii principale:

>Timp de executie:

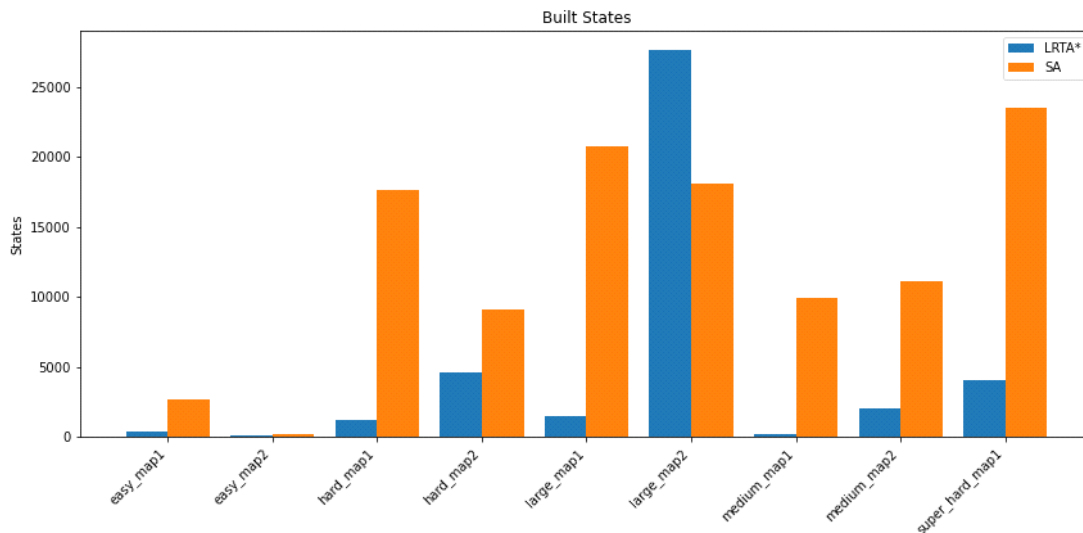
Algoritmul LRTA* prezinta un timp mult mai mic de executie fata de Simulated Annealing pentru aproape toate hartile, incat reprezinta un algoritm determinst ce alege intotdeauna cea mai buna stare si nu pierde timp in explorarea altor stari pe ideea ca pot duce catre un drum mai bun.

Timpul mai mare al alogritmului LRTA* pentru harta large_map2 este, probabil, deoarece costurile estimate pot fi inselatoare si ajunge sa mearga pe un drum gresit ce nu are o solutie finala. Astfel, trebuie sa se intoarca si sa refaca estimarile, actiune costisitoare din punct de vedere al timpului.

>Numar de stari construite:

Cei doi algoritmi priviti din punct de vedere al starilor construite prezinta un comportament asemanator precum in cazul timpilor de executie, motivele fiind cele prezentate mai sus. Am incrementat, atat in cadrul algoritmului LRTA* cat si in cadrul algoritmului Simulated Annealing, numarul de stari construite, la fiecare apel al functiei 'apply(actiune)' asupra unei stari (trecerea intr-o stare noua).

>Calitate a solutiei (numar de miscari de pull):

Algoritmul Simulated Annealing are un numar mult mai mare de miscari de tip pull fata de LRTA*, incat exploreaza multe solutii partial gresite, dupa care incearca sa le corecteze, facand astfel pull-uri fara rost pentru a reveni si a lua pe un alt drum.

Se poate observa o crestere imensa pe harta super_hard_map1. Dupa parerea mea, se datoreaza dificultatii hartii, avand un spatiu de solutii foarte mare pe care simulated annealing incearca sa il exploreze, de cele mai multe ori intorcand-use prin miscari de tip pull.

